Iz Celja...

Avtomobil PD Celje je dobro prestal svojo prvo vožnjo

(Dogodek v noči neurja)

V petek, 4. junija 1954 je bila poskusna vožnja z avtomobilom Planinskega društva Celje, ki je urejen tudi za potniški promet.

Popoldne ob 14. uri smo se odpravili iz Celja na Pohorje do Mariborske koče. Vreme ni bilo prav ugodno, vendar ni bilo mogoče prelagati poskusne vožnje, ker je imel avtomobil drugi dan 5. junija t. l. pričeti z redno vožnjo Celje—Logarska dolina.

Med potjo navzgor, po številnih serpentinah, nas je ujela nevihta in skoro popolnoma premočeni smo prišli v Železničarski dom, kjer smo si sušili vrhnjo obleko in nato nadaljevali pot do Mariborske koče.

Motor je ves čas brezhibno delal, z lahkoto premagoval klance in ovinke. Šofer pač ni slutil, kaj ga ta dan še čaka.

Zunaj je medtem lilo kot iz škafa in zato smo venomer odlašali z odhodom in čakali, da bo dež prenehal, ker se to ni zgodilo, smo se pač morali odpraviti na pot nazaj v dolino. V Slov. Bistrici smo se za 15 minut ustavili, nato pa nadaljevali pot po razmočeni cesti proti Celju, odkoder smo slišali strašno grmenje.

Tostran Frankolovega je bilo strašno razdejanje. Vozili smo se že po vodi, ki je preplavila cesto in drla na njeno levo stran. Obstali smo. Ko so se nam približali bosonogi kmetje in z njimi 2 miličnika, so nam povedali, da so pravkar preživeli strašno neurje in nas svarili, da naj ne nadaljujemo vožnje proti Celju.

Ker je šofer vztrajal na nadaljevanju vožnje, smo se počasi vozili skozi naselja ob glavni cesti in tu videli v svitu žarometa, kaj je napravilo neurje in kaj še povzroča vedno bolj naraščajoča voda na cesti in na zemljišču na obeh straneh ceste.

Asfalt je bil na neštetih mestih popolnoma odtrgan, drevje je ležalo po cesti na več krajih, čez njo so ležali tu in tam hlodi, voda je nosila razne vrste lesa, male kočice, kakor kokošnjake, zajčje hleve, pasje čuvajnice... V nekaterih hišah ob cesti je voda stala že do oken.

Mlajši iz naše družbe so morali na nekem mestu stopiti z avtomobila, si sezuti čevlje, in odmetavati hlode, da smo lahko nadaljevali pot.

Slišali smo jokanje žena, ki so iskale otroke v temi. Možje so preklinjali, ko so iskali živino in nosili razne predmete iz hiš.

Malo pred Vojnikom nam je prišla nasproti večja skupina vojakov, ki so se držali za roke. Pred njimi je v vodi, ki je vojakom že naraščala do trebuha, gazil vodo njihov oficir. Dejali so nam, da ne bomo mogli priti v Celje, ker voda stalno narašča.

V Vojniku je drla voda v hiše in v Prekorškovi gostilni se je voda vlila, kakor hudournik od zadnje strani skozi vežo na ulico. Prebivalci so se umaknili v nadstropje, le nekaj moških je bilo videti, kako so hodili med hišami po vodi in reševali posamezne predmete.

Pripeljali smo se končno v Gaberje in prišli do vojašnice. Tu nam je voda udrla v izpuh, saj je voda stala ponekod meter in pol visoko, zato je šofer zavozil popolnoma na levo na pločnik in obstal pred enonadstropno hišo nasproti vojašnice.

Voda je še venomer naraščala. S pomočjo klopi, ki smo jo iztrgali na avtomobilu in jo naslonili na okno, v prvo nadstropje Kokošinekovega stanovanja, odkoder so nam vrgli še vrv, smo zlezli iz avtomobila. Šofer in še štirje tovariši so ostali v avtomobilu, ker niso tvegali telovadbe po deski v prvo nadstropje in računali s tem, da bodo v skrajni nevarnosti prišli vojaki s čolnom ponje. To pa ni bilo potrebno, ker voda ni toliko narasla, da bi bila zalila tudi prostor v avtomobilu ali ga dvignila.

Z oken smo vso noč opazovali dogodke na poplavljeni cesti in na dvorišču vojašnice. Na poštnem nabiralniku na Svetelovi hiši, je nad 2 uri sedel moški, ki so ga končno vojaki rešili. Tudi mi smo, še predno smo obstali pred Kokošinekovim stanovanjem, rešili nekega moškega, ki se je držal za drevo ob cesti.

Ob 5 zjutraj, ko smo opazili, da je voda padla že na približno 50 cm, smo se spustili iz nadstropja zopet v avtomobil in se odpeljali po cesti mimo pokopališča na Golovcu skozi Ostrožno in Babno. Ves čas smo se vozili po vodi. Vrnili smo se po Ljubljanski cesti v mesto.

Vse to je samo površen opis dogodkov iz one strašne noči, ki nas je dohitela na cesti. Avtomobil PD Celje je svojo poskusno vožnjo v vsakem pogledu odlično prestal.

Dr. M.

Iz sodne dvorane

26-letni šofer brez zaposlitve Karel Fece iz Šmartnega ob Paki je bil v jeseni leta 1953 zaposlen kot šofer pri trgovskem podjetju »Koloniale-Živila« v Celju. V tem času je imel tovorni avtomobil v popravilu v avtodelavnici Bremec v Celju. Ker je bil kot šofer zainteresiran, da bi bil avto čimprej popravljen, je zahajal v avtodelavnico in tudi sam pomagal pri popravilu avtomobila. Meseca novembra 1953 je iz te delavnice zmanjkal magnet za motor, vreden okrog 15.000 dinarjev. Sum je padel na obdolženca, ki je pozneje priznal tatvino. Po organih LM je bil magnet vrnjen lastniku. Karel Fece je bil v zvezi še z neko pogojno kaznijo obsojen na skupno kazen 6 mesecev zapora.

*

21-letni tovarniški delavec Marijan Hrovat iz Celja je v dnevih od 22. do 25. 5. 1954 poizkusil brez oblastnega dovoljenja prestopiti v območju Dravograda državno mejo in pobegniti v Avstrijo. Zaradi budnosti obmejnih organov mu to ni uspelo in je bil prijet. Kazen 4 mesece zapora.

*

Posestniški sin R. F. iz Razdelja, občina Strmec, je lani avgusta vzel pred gostilno Kolar iz Ivenci okrog 15.000 din vredno moško kolo, last Jožeta Jamniška. Kazen 1 mesec zapora.

*

22-letni delavec Anton Naglič iz Črešnove pri Zrečah, že predkaznovan, je 31. 12. 1953 v menzi tovarne kovanega orodja v Zrečah z nevarnim orodjem lahko telesno poškodoval Ljubana Naraksa. Ob isti priliki in na istem mestu je ogražal z resno grožnjo varnost Roberta Lamuta s tem, da ga je z nožem sunil v levo ramo, pri čemer mu je prerezal suknjič, srajco in dve majici, medtem ko ga telesno ni poškodoval. 20-letni Jože Hren, priučeni kovač, zaposlen v tovarni kovanega orodja v Zrečah, je ob isti priliki zamahnil s steklenico z namenom, da bi udaril po glavi Roberta Lamuta, kar pa je ta preprečil. Oba sta bila obsojena. Naglič, ki je znan v svojem kraju kot predrzen razgrajač in pretepač ter bil zaradi nasilstev že kaznovan, bo sedel 1 leto, Hren pa je dobil pogojno kazen 10 dni zapora.

*

23-letni mehanik Vladimir Šober iz Maribora je prestajal zaporno kazen v celjskih okrožnih zaporih leta 1953. Meseca novembra je bil odpuščen. Med prestajanjem kazni se je seznanil s soobsojenim Viljemom Belšakom iz Slov. Konjic. Po izpustu s prestajanja kazni se je Šober podal na dom k Belšakovi ženi. Rekel ji je, da prihaja po naročilu njenega zaprtega moža, ki je njemu naročil, da naj mu prinese njegove škornje in jahalne hlače. Belšakova mu spočetka ni verjela, pozneje pa mu je na prigovarjanje stvari izročila. Šober pa to ni nesel Belšaku, temveč si je stvari prilastil in uporabil zase. Obsojen je bil na 4 mesece zapora.

*

23-letni Ivan Borak, delavec, je dne 7. 8. 1951 vzel iz nezaklenjene omare svojemu sostanovalcu Francu Luku v Storah 1257 industrijskih bonov in nekaj gotovine. Kazen 14 dni zapora.

...in zoledja

V Podčetrtku so ustanovili Turistično-Olepševalno društvo

Že lani je bilo sklenjeno, da se v Podčetrtku ustanovi Turistično-Olepševalno društvo. Kraj zahteva, da se mu posveti posebna pozornost, zato je bila ustanovitev takega društva nujno potrebna.

Ustanovni občni zbor je bil 19. junija.

Šolski upravitelj Mikulič je v uvodni besedi objasnil pomen, namen in naloge društva. Udeleženci so pravila v celoti prejeli in obljubili, da bodo društvo podpirali.

Podčetrtek je bil v preteklosti znamenit, zato je zgodovinsko zanimiv kraj. V sedanjosti je tudi gospodarsko zelo važen. Nedavno je v trgu zasvetila elektrika. Toda znameniti grad nad trgom je še vedno napol zapuščen, ker tam gori ni pitne vode.

V bližini trga izvira topla in radioaktivna voda. Sedaj jo v sodih vozijo v Zagreb, ob izviru samem pa ni niti toliko urejenega, da bi se lahko kopali. Voda ima 32 stopinj. Poleg tega so raziskovanja tal pokazala bogata najdišča rud, toda raziskavanja so obstala. V Olimju so raziskavanja zastala zaradi premajhnega zanimanja lokalnih faktorjev. Obeta se obsotelska železnica, ki naj bi zbudila te kraje.

Veliko nalog torej čaka novoustanovljeno društvo. Zastopnik iz Celja jih je vzpodbudno nagovoril. Izvolili so odbor s tov. Strahovnikom na čelu. Društvo bo skrbelo, da bo trg zopet oživel v tisti meri, kot je živel takrat, ko je bil ena izmd najznamenitejših točk med Celjem in Brežicami. Podčetrtek mora poleg Kumrovca in Bistrice ob Sotli zavzemati dostojno mesto.

VELENJSKI RUDARJI GRADIJO NAJMODERNEJŠO ŠOLO V DRŽAVI

Tokrat gre zares. Zbiralna akcija je naletela pri rudarjih in prebivalcih na lep odmev. Zlasti so se izkazali okoliški prebivalci, medtem ko bližnji niso imeli toliko razumevanja.

Na gradbišču nove šole je živahno. Rudarji, nameščenci, kmetje, gospodinje in mladina po napornem delu v službi, prihajajo na gradbišče. Od 31. maja, pa do 15. junija je bilo na gradbišču 423 prostovoljcev, ki so opravil nekaj manj kot 2000 prostovoljnih ur. Šoloobvezna mladina je tudi zelo požrtvovalna. Nad 700 otrok je doslej delalo skupaj 4.334 ur.

Tako ob prizadevnosti velenjskih rudarjev in zavednih Velenjčanov ter okoličanov raste v Velenju nova šola, ki bo imela 16 svetlih, modernih in zdravih učilnic.

MLADINSKA BRIGADA HEROJA MALENŠKA V VELENJU

Nad Velenjskim jezerom je skupina šotorov, okoli katerih je vzoren red. Ko se jim približaš, te že ustavi dežurni in pojasni, da brigadirji pomagajo pri gradnji nove šole.

Zapustil sem njihovo prijazno taborišče in šel na gradilišče. Med množico ljudi sem jih kmalu spoznal. Vsi v enakih uniformah in nasmejanih lic. Dnevno delajo šest ur in prehitevajo drug drugega, saj si hočejo priboriti zlate značke. Preostali dnevni čas je bogato izpolnjen. Poslušajo politična in vzgojna predavanja, prirejajo izlete in obiskujejo letni kino. Pa tudi športa in iger ne manjka. Uprava rudnika je njih desna roka in jim nudi, kar se le da.

Po treh tednih bo prva izmena odšla in nastopila bo druga. Prav je, da ravno mladina pomaga graditi tako važno kulturno stavbo. Pri tem se bo uveljavil rek: »Mi gradimo šolo, šola gradi nas!«

-ov-

GIMNAZIJA V VELENJU OPRAVLJA KULTURNO POSLANSTVO

V dneh od 10. do 18. junija so pripravili v prostorih Rudarskega doma Velenje zelo uspelo razstavo ženskih ročnih del, pismenih izdelkov in risb. Prav viden je bil uspeh v risbah. Razstavo je obiskalo nad tristo ljudi. Obiskovalci so bili naravnost presenečeni nad okusnostjo in izvedbo.

Zelo marljiv je tudi pevski zbor gimnazije, ki ga vodi gimnazijska učiteljica Kmeclova. Zbor je naštudiral 28 narodnih in umetnih pesmi. Že dvakrat je nastopil v Velenju. Zbor je kot celota ubran. Glasovi so posebo topli v nižjih legah. Posebnost so recitacijski vložki, v katerih dijaki napovedujejo in razlagajo pesmi. Nastopili so še v Dobrni, Pesju in Št. Ilju pri Velenju. Vsepovsod so želi veliko odobravanje.

-od-

Z GOMILSKEGA

Velika katastrofa, ki je zajela precejšnji del celjskega okraja, je pri nas zbudila veliko sočustvovanje. Pri občinskem ljudskem odboru je bil takoj formiran štab za pomoč poplavljencem, ki je takoj začel z zbiranjem denarja in živil. Do sedaj so ljudje darovali nad 53.000 din, 2300 kg krompirja, 130 kg fižola, 42 kg masti. Kolektiv obrata »Beton« na Gomilskem pa je zbral nad 30.000 din.

*

V nedeljo so množične organizacije priredile proslavo v čast Tedna matere in otroka. Na proslavi je nastopal gasilski ženski pevski zbor, ki je žel posebno priznanje za nekatere pesmi. — Društvo »Partizan« je nastopilo s telovadnimi točkami, medtem ko je šolska mladina sodelovala z deklamacijami. Za vse otroke do 15. leta starosti je bila prirejena prijetna zabava, za kar imajo največ zaslug žene iz Sv. Matevža in deloma tudi z Gomilskega.

M.

Odpadni SVINEC kupimo vsako količino po najvišji ceni.
Odpadpromet Laško

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Izpite so polagali

Oni, ki so posečali tečaj PAZ, so zadnji petek polagali izpite. Ti so se vršili pod vodstvom tovariša Bervarja, okrajnega referenta za PAZ in so trajali od zjutraj do poznega večera. Da so obiskovalci na tečaju res nekaj pridobili, se vidi iz tega, da so bili 3 odlični, 11 prav dobrih, 26 dobrih in le trije zadostni. Dva sta bila opravičeno odsotna. Upamo, če bo potreba, da se bodo vsi ti v praksi dobro izkazali.

Podmladkarji RK za svoje tovariše

Tukajšnji podmladkarji Rdečega križa so takoj po nesreči, ki je zadela celjski okraj, začeli pridno zbirati obleko, perilo in denar za poplavljence. Nabrali so 2 zaboja še res dobre obleke in jo odposlali tovarišem v Vojnik. 2180 din pa na šolo Strmec, ki naj kupi v začetku šolskega leta zvezke in svinčnike tistim tovarišem, ki so bili najbolj prizadeti.

VITANJE BREZ STALNEGA ZDRAVNIKA

Vitanje je trg, ki je precej oddaljen od mest in prometnih zvez, združuje pa velik teritorij ob vznožju Pohorja. Zelo težko je tam glede zdravniške službe. Kraj nima stalnega zdravnika, ki bi skrbel za zdravje prebivalstva v eni največjih občin v okraju. Vitanjčani se zelo zavzemajo za nastavitev stalnega zdravnika v Vitanju in upajo, da bo Svet za zdravstvo pri OLO Celje njih željo in potrebo upošteval.

REČICA PRI LAŠKEM ZA POPLAVLJENCE

Prva je pristopila k zbiranju pomoči tukajšnja organizacija RK, ki je zbrala 17.530 din. Lepo je bilo, ko sta dve stari, ženici Zidanškova in Galunova, ki že imajo preko 7 križev, zbirale darove po hribih, kar je znak globokega razumevanja za pomoč ponesrečencem. Stara skljućena upokojenka Cvirnova iz Hude jame pa je sama prinesla svoj prilog, ker je takrat, ko so zbirali ni bilo doma, ni pa hotela izostati. Tukajšnja Kmetijska zadruga je iz svojega premoženjskega sklada prispevala 100.000 din, poleg tega pa so odborniki zbirali semena za poplavljence. Zaostali niso rudarji, ki so šli v nedeljo, dne 20. 6. t. l. prostovoljno na delo in so produkcijo, ki predstavlja milijonsko vrednost, poklonili ponesrečencem. Vsem darovalcem v imenu ponesrečencev izreka zahvalo odbor RK Rečica.

TRIBUNA

V času cvetja živimo in zato si želimo vsi prebivalci našega mesta, da bi stanovalci svoja okna okrasili s cvetlicami. Ponekod so se že pojavili lični zabojčki s cvetlicami, vendar je še večina oken brez cvetlic. Kdor koli ima doma kak zaboječek, naj si ga postavi na okno in vsadi cvetlice. Naše ulice se iz dneva v dan urejujejo in olepšavajo, prav tako tudi fasade številnih hiš v mestu in zato bi cvetlice na oknih še posebej dvignile zunanji izgled naših zgradb in s tem našega mesta. Tudi uradi naj ne zaostajajo pri tem, naj si vzamejo kot zgled Okrajno sodišče v Celju, ki je kakor lani tudi letos poskrbelo za cvetlične zabojčke. Stavba Mestne hranilnice in Celjske tiskarne ne zaostajata za sodiščem, posnemajte jih vsi, ki ljubite naše mesto in si želite, da bi se ne samo prebivalci, temveč tudi tujci prijetno počutili pri nas.

*

Zaboji za smeti, ki jih je lansko leto uvedla »Snaga« v Celju, so skrajno nepraktični. Sedaj poleti, ko ti zaboji čakajo v vežah na izpraznitev, se nabirajo tam celi roji muh in drugega mrčesa, v vežah ostane nesnaga po izpraznitvi, pa tudi sicer se okrog zabojev, kjer se zbirajo odpadki med tednom, širita smrad in mrčes. Zaboje bo treba tudi obnoviti in — kakor čujemo — bodo dražji, kakor so bili prvotni. Na vsak način se je pokazalo, da je zamisel teh zabojev zgrešena in da je veliko bolj higienično in praktično, da se smeti in odpadki mečejo v greznice oziroma v smetiščne jame, ki morajo biti seveda pokrite. Hišni sveti naj sklenejo, da se odpravijo nepraktični zaboji in uredijo zopet smetiščne jame!

*

Trgovine so ob sobotah popoldne sedaj zaprte, kar privoščimo našim trgovskim uslužbencem, vendar bi bilo v interesu prebivalstva, turistov in izletnikov, da bi — kakor lansko leto — bila vsako nedeljo dopoldne odprta po ena špecerijska trgovina.

PREBIVALCI JOŽEFOVEGA HRIBA BI RADI IMELI ZVEZO S »SKALNO KLETJO«

Že v bivši Jugoslaviji je bil namen, zvezati Jožefov hrib s »Skalno kletjo«. Do izvršitve pa takrat ni prišlo. Zadeva je postala sedaj zopet aktualna, saj je tam doli pekarna, mlekarna, trgovina in mesarija. Gospodinje z Jožefovega hriba pridejo do teh trgovskih podjetij le po velikih ovinkih, ker ni neposredne zveze. Njih želja je, da bi se ustvarila najkrajša zveza po terenu, ki je bil za to določen že v bivši Jugoslaviji. Začasno pa naj bi se omogočil najbližji prehod preko bivšega Planinčevega posestva, ki je last Splošne ljudske imovine. S tem začasnim prehodom ne bi to posestvo utrpelo nikake škode, tistim pa, ki bi se radi posluževali trgovin pri »Skalni kleti«, bi to bilo zelo olajšano.

Telefonski pogovori naj bodo kratki! Nekateri ljudje imajo že kar navado, da imajo po telefonu kar cela predavanja ali dolge debate, ko je vendar telefon namenjen samo za kratko in naglo obveščanje, ki ga ne sme ovirati daljše uporabljanje telefona po osebah, ki ne poznajo obzirnosti do drugih državljanov in mislijo, da je telefon samo zanje.

Občni zbor Društva prijateljev mladine

ki je bil zaradi poplav preložen, bo v ponedeljek, dne 28. jun. 1954 ob 19,30 v VRTNI DVORANI HOTELA »EVROPA« — Vabljeni!

Osebne novice

NA NOVE POLOŽAJE SO BILI IMENOVANI

Luznar Ivan, dosedanji uslužbenec OLO v svojstvu revizorja na Upravi za dohodke, je bil na zadnji seji OLO imenovan za finančnega inšpektorja OLO.

Kokalj Stane, direktor v pokoju in ljudski odbornik, je bil imenovan za novega delegata Vodne uprave pri OLO Celje.

Mrzlikar Stane je bil imenovan za šefa Uprave za planiranje pri Svetu za gospodarstvo na OLO Celje.

Delakorda Martin je bil imenovan za šefa Uprave za dohodke pri OLO Celje.

RAZREŠEN JE BIL

Žličar Alojz, odbornik iz Ponikve, kot delegat Vodne uprave Celje. Imenovani je bil izvoljen za predsednika Vodne uprave in se je od sedmih sej udeležil samo ene.

SMRTNA NESREČA V CINKARNI

V Cinkarni se je te dni primerila nesreča, ki je terjala smrtno žrtev. Delavec v keramiki, Vrenko Albin, je v prostoru, kjer zori glina, prišel v stik z električno svetilko. Tla v dotičnem prostoru so od poplave vlažna, kar je povzročilo prevod električnega toka in takojšnjo smrt Vrenka.

USTANOVITEV NOVEGA SMUČARSKEGA DRUŠTVA V CELJU

V petek, 25. t. m. ob 19. uri bodo imeli celjski smučarji v vrtni dvorani hotela »Evrope« ustanovni občni zbor novega smučarskega društva v Celju. Dosedaj so bili smučarji organizirani v Planinskem društvu. Na zadnji skupščini Planinske zveze Slovenije pa so sklenili, da smučarski odseki v PD ne morejo več gojiti tekmovalnega in športnega smučanja. To je dalo povod, da si celjski smučarji ustanavljajo lastno smučarsko društvo.

IZPOD BOHORJA

Kozjansko na Ostrožnem

Zveza borcev v Kozjem organizira partizanski zbor na Županovem bregu pri Veterniku dne 8. avgusta, za katerega je napovedalo Senovo 200 udeležencev z godbo, tako da bo že priprava Kozjanskega k pohodu na Ostrožno kar veličastna.

Zveza borcev Lesično bo pa v okvir proslav občinskega praznika in pod geslom »Vsi na Ostrožno!« vpletla dne 15. julija izlet svojega članstva na Oslico, kjer so še danes vidni sledovi strelskih zaklonišč iz narodnoosvobodilne borbe.

»Kovačev študent«

je napolnil dvorano v Kozjem. Posebno iz okolice je bila udeležba velika. Tovariš Karel Marinšek je s svojim nastopom opogumil gledališko družino, da se bo po daljšem odmoru spet vrnila na delo. Poleg Stanka Perca z dvema vlogama se je vrnil Franc Sinkovič, obema se je pa pridružila mlada učiteljska trojica Klančnik, Bizjak in Adrinekova. Občinstvo je sprejelo igralce s simpatijo, glasbeni strokovnjaki so še dodali, da so bile tudi pevske točke na višini, prizori so se odvijali gladko.

Fluorografiranje

je v občini Lesično popolnoma uspelo. Razsežni okoliš Prevorje je prišel stoodstotno, iz okolišev Drenskega rebra, Gostince, Lesičnega, Pilštanja in Zagorja je pa manjkalo le 14 oseb, ki so bile priklenjene na bolniško posteljo. Rentgensko slikanih je bilo 1912 prebivalcev. Štab sam je izjavil, da je na takšno udeležbo malokje naletel in če še pomislimo, da je več naselij v strmini in hribih, je odziv še bolj razveseljiv.

Zgrešen način kritike

Pred leti je opravil Stenčas na Kozjanskem mnogo koristnega. Posebno, kadar je šlo za napredek naše vasi, smo radi čitali, kako so se izmenjavala mnenja in predlogi. Na Stenčas so se pa včasih vtihotapila tudi pisanja, ki so se vgrezala v zasebno življenje posameznikov in iskala zadoščenja v osebnem maščevanju. Takšnega branja nismo bili veseli.

Zadnje leto so se v občini Lesično že nekajkrat pojavili z roko pisani lepaki neznanega izvora. Takšen način tolmačenja domačih prilik nikakor ni umesten, vendar bi zdravo kritiko vsakdo pozdravil, saj ni malo tega, kar bi bilo treba okrcati in odpraviti. To storimo pogumno in stvarno na zborih volivcev ali na množičnih sestankih. Na teh lepakih pa je bilo tudi nekaj krutih žaljivk, ki so skrunile dostojanstvo človeka. Žaljeni se ne morejo braniti, ker je pisec neznan. Kakor drugod, tako tudi pri nas človeška radovednost ni mirovala. Spremljana s škodoželjnostjo je nehote našla posrednike, ki so z vsebino seznanjali neprizadete in na ta način nepremišljeno netili sumničenje in medsebojne zdrahe. Niso se zavedali, da naši zakoni te vrste kolportaže ne priznajo, zato je bolj pametno, če se v bodoče opusti podobna obveščevalna vnema.

Smrtna kosa

V Kozjem so 30. maja pokopali Josipa Podlinška, dolgoletnega gasilskega funkcionarja, tri tedne pozneje, 20. junija, pa njegovo ženo Antonijo.

STRELCI V ROGAŠKI SLATINI BODO GRADILI STRELIŠČE

Pobudniki SD »Partizan« so uspeli organizirati akcijo, s katero so dobili toliko sredstev, da so nabavili Mavzer puško. Člani so bili agilni, vendar ni bilo pravega smisla za pridobivanje novih članov, zato je uspela ta akcija šele na pobudo pododbora UROJ v Rogaški Slatini, kateri so razgibali delo družine.

V družino je že vpisanih preko 50 tovarišev in tovarišic, med njimi precej dobrih strelcev, ki se bodo pokazali na bodočih strelskih tekmovanjih. V letošnjem letu pa družina predvideva ureditev strelišča v Ratanjski vasi, katerega bodo člani s prostovoljnim delom uredili, material pa bodo dala na razpolago razna podjetja, tako da bodo že pred koncem meseca avgusta uredili strelišče in streliščno lopo po zamisli tov. Kacina in Presička.

K. J.